

[Rahbæk Møller]

Vi hørte fru Pia Gjellerup forklare, at det her skulle betales med et eller andet indgreb mod anparter, og det kan da være godt nok. Men for det første har vi ikke set noget forslag endnu, og for det andet er der så rigeligt brug for det merprovenu, der må komme ved et anpartsindgreb, i den utrolig vakkelvorne danske økonomi.

Skrumsager Skau (V):

Først vil jeg gerne sige til hr. Rahbæk Møller, at det her ikke er et spørgsmål om at give nogle penge ud. Det er et spørgsmål om at ændre nogle forhold, som har vist sig ikke at være hensigtsmæssige.

Venstre kan i højeste grad støtte det lovforslag, som ligger her. Det betyder en økonomisk lettelse for de små virksomheder med ingen eller med få ansatte i forhold til den lov, vi gennemførte i december 1987 på grundlag af det udredningsarbejde, der var foretaget af arbejdsmarkedets parter.

Jeg føler, at jeg bliver nødt til at gå tilbage til årsagen til, at vi måtte gennemføre lovgivningen i december 1987. Årsagen var simpelt hen, at arbejdsmarkedets parter i 1986 og især i foråret 1987 havde aftalt store nominelle lønstigninger, der truede med at ødelægge vores konkurrenceevne. Regeringen og Folketinget var derfor nødt til at gennemføre en lovgivning, der kunne afbøde lønomkostningsstigningen for vores konkurrence- og eksportorienterede erhverv.

Derfor udarbejdede regeringen en samlet eksportpakke, indeholdende bl.a. en omlægning af arbejdsmarkedsbidragene, således at bidraget nu skulle beregnes med 2½ pct. af momsgrundlaget, altså til forskel fra tidligere uafhængigt af lønsummen. Denne eksportpakke blev jo i store træk vedtaget. I alt betød omlægningen en forbedring for eksporterhvervene med 6-7 pct.

Det har vist sig, at indgrebet i december 1987 nyttede noget, og at det var muligt at afbøde den konkurrenceevneforringelse, som ellers ville være indtrådt med tab af produktion og arbejdspladser til følge.

Det skal understreges, at det er en engangs-omlægning, og at den ikke kan bruges igen, såfremt de nominelle lønninger igen stiger og igen vil ødelægge vores konkurrenceevne.

Men selv om vi i december 1987 ændrede beregningsformen for de mindre virksomheder i

relation til det forslag, som blev fremsat af regeringen, har erfaringerne vist, at vi bør gå noget videre, hvilket også er udgangspunktet for det foreliggende lovforslag, som Venstre kan tilslutte sig.

Forslaget vil ud over at hjælpe de mindre erhvervsdrivende og dem med få ansatte betyde en forenkling i forhold til det nuværende system, en betydelig forenkling af det administrative.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Da hr. Skrumsager Skau anfægter, at dette forslag koster statskassen 360 mio. kr., vil jeg godt opfordre hr. Skrumsager Skau til at læse forslagens bemærkninger. Her oplyser ministeren selv, at det er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal bare ganske stiltfærdigt spørge hr. Skrumsager Skau, om ikke arbejdsmarkedets parter ganske overordentlig velvilligt deltog i tilrettelæggelsen af det arbejde, som Folketinget fuldførte, nemlig ved at deltage i trepartsforhandlinger og opbygge den konstruktion, som kunne forbedre den danske konkurrenceevne, efter at vi i denne regeringsperiode har set konkurrenceevnen blive mindre hvert eneste år.

Det var det ene. Det andet var: Er det egentlig ikke en udmærket ting at gennemføre, hvis man ønsker at øge konkurrenceevnen, uanset om konkurrenceevnen absolut er ringere, end den har været tidligere? Jeg havde det indtryk, at arbejdsgiverafgiftsomlægningen i sig selv var et fornuftigt konkurrencemæssigt foretagende, som man derfor kunne gennemføre i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Det er fuldstændig rigtigt, at vores lønkonkurrenceevne blev forringet, og at Venstre i allerhøjeste grad støttede den omlægning, der skete af arbejdsmarkedsbidragene. Det var derfor, vi stemte for den, og det er også derfor, vi holder fast ved den.

Det, jeg understregede, var, at den model ikke kan bruges længere; den er brugt. Derfor er